REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-9104/2020-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Domagoju Franji Frntiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Anuške Hasanagić iz Lekenika, Dužica, Lijevi odvojak 7A, OIB: 45539758124, zastupane po punomoćnici Margiti Plažanin, odvjetnici iz Zagreba, Počiteljska 5, protiv tuženika Klinička bolnica Sveti Duh, Zagreb, Sveti Duh 64, OIB: 65119154523, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 5. listopada 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Gorana Jedličkog, odvjetnika, i punomoćnice tuženika Maje Knezović, zaposlenice prema generalnoj punomoći Su-165/2026, dana 19. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 2.360,38 eur bruto, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim na pojedine iznose s dospijećem kako slijedi:

- na iznos od 10,78 eur od 15. siječnja 2016. do isplate,
- na iznos od 123,59 eur od 15. veljače 2016. do isplate,
- na iznos od 79,58 eur od 15. ožujka 2016. do isplate,
- na iznos od 80,52 eur od 15. travnja 2016. do isplate,
- na iznos od 81,64 eur od 15. svibnja 2016. do isplate,
- na iznos od 116,95 eur od 15. lipnja 2016. do isplate,
- na iznos od 79,97 eur od 15. srpnja 2016. do isplate,
- na iznos od 123,72 eur od 15. kolovoza 2016. do isplate,
- na iznos od 93,26 eur od 15. rujna 2016. do isplate,
- na iznos od 93,00 eur od 15. listopada 2016. do isplate,
- na iznos od 84,79 eur od 15. studenog 2016. do isplate,
- na iznos od 72,50 eur od 15. prosinca 2016. do isplate,
- na iznos od 84,68 eur od 15. siječnja 2017. do isplate,
- na iznos od 64,20 eur od 15. veljače 2017. do isplate,
- na iznos od 16,33 eur od 15. travnja 2017. do isplate,
- na iznos od 35,28 eur od 15. svibnja 2017. do isplate,
- na iznos od 18,74 eur od 15. lipnja 2017. do isplate,
- na iznos od 18,59 eur od 15. srpnja 2017. do isplate,
- na iznos od 32,41 eur od 15. kolovoza 2017. do isplate,
- na iznos od 25,15 eur od 15. rujna 2017. do isplate,
- na iznos od 23,41 eur od 15. listopada 2017. do isplate,
- na iznos od 14,72 eur od 15. studenog 2017. do isplate,
- na iznos od 16,09 eur od 15. prosinca 2017. do isplate,
- na iznos od 33,72 eur od 15. siječnja 2018. do isplate,
- na iznos od 10,27 eur od 15. veljače 2018. do isplate,
- na iznos od 12,30 eur od 15. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 38,76 eur od 15. travnja 2018. do isplate,
- na iznos od 16,86 eur od 15. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 20,52 eur od 15. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 67,43 eur od 15. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 37,72 eur od 15. kolovoza 2018. do isplate,
- na iznos od 51,55 eur od 15. rujna 2018. do isplate,
- na iznos od 41,49 eur od 15. listopada 2018. do isplate,
- na iznos od 17,05 eur od 15. studenog 2018. do isplate,
- na iznos od 29,89 eur od 15. prosinca 2018. do isplate,
- na iznos od 16,94 eur od 15. siječnja 2019. do isplate,
- na iznos od 29,00 eur od 15. ožujka 2019. do isplate,
- na iznos od 29,07 eur od 15. travnja 2019. do isplate,
- na iznos od 16,65 eur od 15. svibnja 2019. do isplate,
- na iznos od 16,28 eur od 15. lipnja 2019. do isplate,
- na iznos od 47,06 eur od 15. srpnja 2019. do isplate,
- na iznos od 10,67 eur od 15. kolovoza 2019. do isplate,
- na iznos od 51,59 eur od 15. rujna 2019. do isplate,
- na iznos od 57,80 eur od 15. studenog 2019. do isplate,
- na iznos od 117,87 eur od 15. prosinca 2019. do isplate,
- na iznos od 121,52 eur od 15. siječnja 2020. do isplate,
- na iznos od 22,39 eur od 15. veljače 2020. do isplate,
- na iznos od 41,60 eur od 15. ožujka 2020. do isplate,
- na iznos od 7,65 eur od 15. travnja 2020. do isplate,
- na iznos od 4,34 eur od 15. svibnja 2020. do isplate,

- na iznos od 2,00 eur od 15. srpnja 2020. do isplate,
- na iznos od 0,19 eur od 15. rujna 2020. do isplate,
- na iznos od 0,30 eur od 15. listopada 2020. do isplate, sve u roku od 15 dana.

II/ Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.162,50 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 19. studenog 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi i tijekom postupka navodila da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu medicinske sestre, te je zbog načina organizacije rada tužiteljica u svakom mjesecu kroz utuženo razdoblje ostvarila određeni broj prekovremenih sati. U utuženom razdoblju na snazi je Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN, 143/13), kojim je regulirana plaća, i sukladno odredbama citiranog Kolektivnog ugovora plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Pritom osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža, dok dodaci na osnovnu plaću stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaće.

2. Sukladno odredbi čl. 51., 57., 58. te 59. Kolektivnog ugovora propisani su dodaci i uvećanja osnovne plaće koji se isplaćuju tužiteljici i obračunavaju se, prema njezinom stavu, za svaki efektivno odrađeni sat rada od osnovne vrijednosti tog sata (u konkretnom slučaju radilo bi se o dodatku za posebne uvjete rada te za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi), u kojem smislu tužiteljica navodi da joj za svaki odrađeni sat valja isplatiti osnovnu plaću, kao i uvećanja i dodatke na koje je ostvarila pravo.

3. U utuženom razdoblju tužiteljica je kontinuirano radila na predmetnom radnom mjestu, dakle i za vrijeme redovnog kao i prekovremenog rada, u kojem smislu joj za sve odrađene sate rada pripadaju spomenuti dodaci. Kako tuženik nije plaćao dodatak za posebne uvjete rada za sve odrađene sate rada, kao što tuženik nije isplaćivao dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, za sve sate koje je odradila, već samo za dio odrađenih sati, iako je tužiteljica svaki sat rada, i redovnog i prekovremenog, radila na poslovima svog radnog mjesta, dakle u posebnim uvjetima odnosno imala je iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, to se slijedom navedenog traži isplata razlike plaće na ime naprijed navedenih neisplaćenih dodataka (za posebne uvjete rada te za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi) za sve sate rada, a koji dodaci se računaju u odnosu na osnovnu plaću, s tim da je tužbenim zahtjevom iz podneska od 30. rujna 2026., koji uključuje i iznos naknade plaće za

vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, tužiteljica potraživala ukupan iznos od 1.354,87 eur bruto zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, uz nadoknadu parničnih troškova.

4. Tuženik je tijekom postupka osporavao tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice, navodeći da je prilikom obračuna i isplate plaće u cijelosti postupio u skladu s relevantnim propisima, ističući da spominjani dodaci tužiteljici pripadaju samo na osnovnu plaću, a ne i za vrijeme provedeno na prekovremenom radu, kojim slijedom je onda predloženo odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti.

5. Tužiteljica se očitovala u svom podnesku od 29. kolovoza 2022., ustrajavajući na navodu da bi tužiteljici pripadali predmetni dodaci i za prekovremeni rad.

6. Sud je u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja tijekom postupka izvršio uvid u izračun od strane tuženika (str. 19-26 spisa) kao što je također provedeno i financijsko vještačenje po vještaku Petri Blašković - Centar za financijska vještačenja d.o.o. (nalaz i mišljenje od 31. ožujka 2026., s prilogom, str. 68-96 spisa).

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91 i dr.) sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan.

8. Među strankama nije sporno da je tužiteljica zaposlena kod tuženika, kao što nije sporno da su joj naprijed navedeni dodaci isplaćivani u utuženom razdoblju, ali ne u odnosu na sve odrađene sate rada tj. nisu isplaćivani u odnosu na prekovremeni rad. Proizlazilo bi da je predmet spora u navedenom dijelu zahtjev tužiteljice s naslova razlike plaće koja se odnosi na neisplaćene dodatke za posebne uvjete rada i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, i to za sve efektivno odrađene sate rada, pa i prekovremeni rad, a koji dodaci se po visini obračunavaju u odnosu na osnovnu plaću.

9. Pritom je valjalo prihvatiti argumentaciju tužiteljice u kojoj ističe da je čitavo utuženo razdoblje radila na istim poslovima, što niti tuženik ne osporava, te da joj stoga svi dodaci i uvećanja, koji se računaju u odnosu na iznos osnovne plaće, pripadaju za sve efektivno odrađene sate rada, s obzirom da je tužiteljica radila u posebnim uvjetima, odnosno imala je iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi tijekom čitavog radnog vremena, dakle kako u redovnom radu tako i u prekovremenom radu, dok nije utvrđeno postojanje propisa koji bi isključivali takvo pravo tužiteljice.

10. U tom smislu tužiteljica je u pravu kada ističe, kako je prethodno spomenuto, da su se ispunili uvjeti za isplatu dodataka na plaću i u razdoblju prekovremenog rada, obzirom da je i u tom razdoblju bila izložena posebnim uvjetima, odnosno imala je iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, što je sukladno i odredbi čl. 94. Zakona o radu (NN, 93/14 i dr.), koja odredba također spominje mogućnost uvećanja plaće, kojim slijedom onda nema mjesta isključenju isplate predmetnih dodataka na koje tužiteljica ima pravo i za rad koji je ostvarila u režimu prekovremenog rada, u odnosu na koji tužiteljica također ima pravo na plaću koja sadrži elemente propisane odredbom čl. čl. 91. st. 3. Zakona o radu *(u tom smislu i pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, zauzeto na sjednici Građanskog odjela od 9. prosinca 2019., poslovni broj Su-IV-56/19)*.

11. Visina potraživanja tužiteljice utvrđena je temeljem izračuna financijskog vještaka, iz kojeg proizlazi da razlika plaće tužiteljice zbog neisplaćenih dodataka za utuženo razdoblje u odnosu na prekovremene sate, uz zbog pogrešnog obračuna nastalu razliku plaće za vrijeme godišnjeg odmora te privremene nesposobnosti za rad, iznosi ukupno 1.354,87 eur. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, budući da je isto logično i uvjerljivo te je provedeno od osobe koja raspolaže stručnim i naučnim znanjima potrebnim za provođenjem istog, i kojem stranke nisu prigovarala (navod s ročišta od 5. listopada 2026.).

12. Također, tužiteljica je u tužbi podnesenoj ovom sudu dana 3. prosinca 2020. i tijekom postupka navodila da je između nje kao radnika, i tuženika kao poslodavca, sklopljen ugovor o radu. U vremenskom razdoblju od 1. prosinca 2015. do 31. siječnja 2017. tuženik je kao poslodavac pogrešno obračunao i potom tužiteljici isplatio umanjenu plaću. Plaća je ispravno trebala biti obračunata temeljem odredbe čl. III. Izmjena i dopuna Dodatka Sporazuma o osnovici plaće u javnim službama sklopljenog 26. listopada 2011. između Vlade Republike Hrvatske i Sindikata. Naime, Sporazumom o osnovici za plaće u javnim službama sklopljenog između strana Sporazuma dana 23. studenog 2006. utvrđeno je da će se osnovica za izračun plaća u javnim službama povećavati za 6% u odnosu na prethodnu godinu, što će se primjenjivati od 1. siječnja svake godine.

13. Dodatkom tom Sporazumu, sklopljenim 13. svibnja 2009., u toč. II. utvrđuje se osnovica za izračun plaća iz 2008., u visini od 5.108,84 kn bruto. U toč. III. utvrđuje se da će se osnovica povećati na 5.415,37 kn bruto u trenutku kad službeni pokazatelji Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske ukažu na rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto. Izmjenama i dopunama navedenog Dodatka sklopljenog 26. listopada 2011., u toč. III. utvrđuje se kako će se osnovica od 5.415,37 kn bruto primjenjivati kada se ispune prethodno navedeni kriteriji za rast BDP-a, a u razdoblju iza nastalog povećanja BDP-a do prve slijedeće promjene prema istim kriterijima. Navedeni dokumenti formalno i sadržajno predstavljaju sastavni dio Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja koji je primjenjuje na radni odnos tužitelja. Prema službenim podacima Državnog zavoda za statistiku, negativni rast BDP-a trajao je od četvrtog tromjesečja 2011. do zaključno trećeg tromjesečja 2014.. Nakon toga, od zadnjeg tromjesečja 2015. do prvog tromjesečja 2017. zabilježen je rast BDP-a za više od 2,0% u odnosu na prethodna tromjesečja.

14. S obzirom da aritmetička sredina gore navedene dvije stope realnog rasta BDP-a iznosi upravo 2% (1,2%+2,8% podijeljeno s 2), krajem studenog 2015. ispunjen je uvjet iz čl. III. Izmjena Dodatka Sporazumu, jer su u tom mjesecu objavljeni relevantni podaci DZS-a. Budući da je odredbom čl. VII.c st. 3. Izmjena Dodatka sporazumu ugovoreno da ako se nešto isplaćuje ili povećava "za mjesec", da se u prvom sljedećem mjesecu vrši ta primjena, isplata odnosno povišica, onda se osnovica u prosincu 2015. povećala na iznos od 5.415,37 kn.

15. Tim slijedom bi po navodima tužiteljice proizlazilo da je tuženik od prosinca 2015. do 31. siječnja 2017. obračunavao tužiteljici plaću po osnovici od 5.108,84 kn

umjesto sukladno Izmjenama Dodatka Sporazumu po osnovici od 5.415,37 kn. Stoga tužiteljica predlaže sudu, za utuženo razdoblje, naložiti tuženiku isplatiti joj pripadajući bruto iznos s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, uz naknadu parničnih troškova sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate, i kojem zahtjevu se tuženik također protivio.

16. Odlučujući i o tom dijelu zahtjeva tužiteljice, za ukazati je da među strankama nije sporno da je tužiteljica zaposlena kod tuženika te da joj je tuženik u utuženom razdoblju obračunavao i isplaćivao plaću po osnovici od 5.108,84 kn, odnosno u iznosima kako je to navedeno u obračunskim ispravama dostavljenim u spis, s tim da je tim slijedom predmet ovog spora potraživanje tužiteljice kao radnika tuženika, od kojeg kao poslodavca potražuje isplatu pripadajuće plaće koja se sukladno čl. 2. Zakona o plaćama u javnim službama isplaćuje iz Državnog proračuna Republike Hrvatske.

17. Spomenutim Sporazumom od 23. studenog 2006. Vlada Republike Hrvatske i sindikati javnih službi ugovorili su povećanje osnovice za izračun plaća u javnim službama za po 6% u 2007., 2008. i 2009..

18. Dana 13. svibnja 2009. sklopljen je Dodatak Sporazumu, kojim Dodatkom je utvrđeno da se danom potpisivanja Sporazuma primjenjuje osnovica za izračun plaća za javne službenike i namještenike iz 2008. u iznosu od 5.108,84 kn, dok će se od 1. siječnja 2010. osnovica povećat za inflaciju mjerenu indeksom potrošačkih cijena u razdoblju od 1. srpnja do 31. prosinca 2009. (čl. II.). Odredbom čl. III. ugovoreno je da u trenutku kada službeni pokazatelji Državnog zavoda za statistiku ukažu na poboljšanje stanja odnosno rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto (mjereno aritmetičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a dva uzastopna tromjesečja) osnovica za obračun plaće u javnim službama iznosit će 5.415,37 kn bruto. Nadalje, odredbama čl. IV-V Dodatka Sporazuma ugovoreno je daljnje postepeno povećanje osnovice radi uskladbe plaća u javnim službama s prosječnim plaćama u Republici Hrvatskoj. Pri tome su kao osnovne kategorije povećanja osnovice uzeti prosječna mjesečna bruto plaća VSS početnika u javnim službama (koeficijent 1,25) i prosječna mjesečna bruto plaća u Republici Hrvatskoj, te je odnos te dvije vrijednosti kroz povećanje osnovice do kraja 2016. trebao doseći ciljanu razinu od 92:100.

19. Dana 26. listopada 2011. između Vlade Republike Hrvatske i sindikata javnih službi sklopljene su Izmjene Dodatka Sporazumu kojima je izmijenjen čl. III. Dodatka Sporazuma, čl. IV. koji se odnosi na način povrata osnovice i način usklađivanja pariteta i čl. VII. u kojem su utvrđeni odgovarajući uvjeti nužni za ostvarivanje odredbi Dodataka Sporazumu. Odredbom čl. III. Izmjena Dodatka Sporazumu određeno je da će osnovica za obračun plaća u javnim službama iznositi 5.415,37 kn bruto za mjesec u kojem službeni pokazatelji Državnog zavoda za statistiku ukažu na poboljšanje stanja odnosno rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto (mjereno aritmetičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a dva uzastopna tromjesečja) i primjenjivati će se iza toga do prve sljedeće promjene prema Izmjenama i dopunama. Člankom XI. Izmjena Dodatka Sporazumu propisano je da se Dodatak Sporazumu i navedene izmjene i dopune

smatraju ugovorom na određeno vrijeme u trajanju od pet godina s time da se ugovorne strane obvezuju u dobroj vjeri pristupiti produljenju roka trajanja izmjena i dopuna za godinu dana u slučaju da u razdoblju od potpisivanja izmjena i dopuna zaključno do kraja 2016. bude zabilježen realni međugodišnji rast BDP-a manji od tri posto.

20. Od osam sindikata koji su zaključili Sporazum, Samostalni sindikat zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske nije potpisao Dodatak Sporazumu, već je isti samo parafirao.

21. Izmjene Dodatka Sporazumu usvojene su i u obliku Arbitražne odluke od 7. prosinca 2011. koja odluka je sadržaj Izmjena Dodatka Sporazumu utvrdila na prethodno opisani način.

22. Vlada Republike Hrvatske i sindikati javnih službi dana 28. prosinca 2012. usvojili su Vjerodostojno tumačenje Izmjena i dopuna o osnovici plaće za javne službe, u odnosu na čl. IV. u vezi s čl. VII. Dodatka Sporazumu. Državni zavod za statistiku objavio je dana 28. kolovoza 2015. prvu procjenu tromjesečnog BDP-a za drugo tromjesečje 2015., a u kojoj se ističe da prva procjena pokazuje da je tromjesečni BDP u drugom tromjesečju 2015. realno veći za 1,2% u odnosu na isto tromjesečje 2014.. Dana 27. studenog 2015. Državni zavod za statistiku objavio je prvu procjenu tromjesečnog BDP-a za treće tromjesečje 2015. u kojoj se ističe da prva procjena pokazuje da je tromjesečni BDP u trećem tromjesečju 2015. realno veći za 2,8% u odnosu na isto tromjesečje 2014.. Također je Državni zavod za statistiku objavio dana 4. ožujka 2016. procjenu tromjesečnog BDP-a za četvrto tromjesečje 2015. u kojoj je istaknuo da je BDP realno veći za 1,9% u četvrtom tromjesečju 2015. u odnosu na isto tromjesečje 2014..

23. Nastavno iznesenom, kao sporno proizlazi da li je tuženik tužiteljici u utuženom razdoblju bio dužan obračunavati i isplaćivati plaću prema osnovici od 5.415,37 kn, temeljem čl. III. Izmjena Dodatka Sporazumu.

24. Pritom nisu osnovani prigovori tuženika koji se odnose na ništetnost i nevaljanost Izmjena Dodatka Sporazumu, Arbitražne odluke od 7. prosinca 2011. i Vjerodostojno tumačenje Izmjena i dopuna od 28. prosinca 2012.. Da bi činjenica nepotpisivanja predmetnih dokumenata od strane Samostalnog sindikata zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske utjecala na valjanost istih, navedeni sindikat trebao je biti isključen iz samog pregovaranja. Tuženik nije dokazao da je Samostalni sindikat zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske bio isključen iz pregovaranja, pa su Izmjene Dodatka Sporazumu valjane i proizvode učinke.

25. Također, odredbom čl. 51. st. 4. Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN, 141/12, dalje u tekstu: TKU/12) utvrđena je primjena Dodatka Sporazumu te svih njegovih izmjena i dopuna na pitanje visine plaće u javnim službama. TKU/12 uredno je potpisan po Samostalnom sindikatu zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske iz čega proizlazi da je navedeni sindikat prihvatio navedene izmjene i dopune. Slijedom navedenog, Izmjene Dodatka Sporazumu postale su dio TKU/12, čiji su sadržaj prihvatili i svi sindikati koji su sudjelovali u kolektivnom pregovaranju.

26. Člankom 2. Zakona o osnovici plaće u javnim službama (NN, 39/09 i 124/09) propisano je da se osnovica plaće u javnim službama određuje kolektivnim ugovorom između Vlade Republike Hrvatske i sindikata javnih službi.

27. Sukladno odredbi čl. 192. Zakona o radu kolektivnim ugovorom uređuju se prava i obveze stranaka koje su sklopile taj ugovor, a može sadržavati i pravna pravila kojima se uređuje sklapanje, sadržaj i prestanak radnog odnosa, pitanja, te druga pitanja iz radnog odnosa iz radnog odnosa ili u vezi s radnim odnosom, a plaća je bitan sastojak ugovora o radu.

28. Kako su čl. 51. st. 4. Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN, 115/10, dalje u tekstu: TKU/10), odnosno čl. 51. st. 4. TKU/12 ugovorne strane zajednički utvrdile da se Dodatak Sporazumu te sve njegove izmjene i dopune ili novi sporazumi koji se na njega nastavljaju ili iz njege proizlaze primjenjuju na pitanje visine plaće u javnim službama, proizlazi da su sindikati nedvojbeno mogli pregovarati, kao i zaključivati sve izmjene i dopune kolektivnog ugovora kojima se odlučivalo o plaćama i osnovici o plaćama u javnim službama.

29. Izmjene Dodatka Sporazumu zaključene su na pet godina, a kako to proizlazi iz čl. XI., što znači da su trebale isteći s danom 25. listopada 2016., ali sukladno odredbi čl. 199. st. 1. Zakona o radu na njih se primjenjuju pravila o produženoj primjeni kolektivnih ugovora, a što znači da važe i daljnja tri mjeseca od isteka roka na koji su bile zaključene. Slijedom navedenog, rok važenja Izmjena Dodatka Sporazumu istekao je 26. siječnja 2017..

30. Stoga Izmjene Dodatka Sporazumu predstavljaju kolektivni ugovor sklopljen sukladno čl. 2. Zakona o osnovici plaće u javnim službama, čl. 51. st. 4. TKU/10 i čl. 51. st. 4. TKU/12. Navedeno proizlazi i iz Vjerodostojnog tumačenja Izmjena Dodatka Sporazumu koje su dana 28. prosinca 2012. prihvatili Vlada Republike Hrvatske i sindikati javnih službi radi pojašnjenja primjene čl. IV. st. 5., a u vezi s čl. VII. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu. Slijedom navedenog, uvjeti za povećanje osnovice na temelju odredbe čl. III. Izmjena Dodatka Sporazumu ispunjeni su krajem 2015. s početkom primjene od siječnja 2016., a što proizlazi i iz sadržaja citiranog čl. III. Izmjena Dodatka Sporazumu.

31. Iz podataka Državnog zavoda za statistiku od 28. kolovoza 2015., 27. studenog 2015. i 4. ožujka 2016. proizlazi da je aritmetička sredina stopa rasta BDP-a 2%, pa je u tom smislu krajem studenog 2015. ispunjen uvjet iz čl. III. Izmjena i dopuna za mjesec u kojem službeni pokazatelji Državnog zavoda za statistiku ukažu na poboljšanje stanja odnosno rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto (mjereno aritmetičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a dva uzastopna tromjesečja) i primjenjivati će se iza toga do prve sljedeće promjene prema Izmjenama i dopunama, jer je tim izmjenama i dopunama ugovoreno da ako se nešto isplaćuje ili povećava za mjesec u kojem službeni pokazatelji Državnog zavoda za statistiku ukažu na poboljšanje stanja odnosno rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto (mjereno aritmetičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a dva uzastopna tromjesečja) primjenjivat će se iza toga do prve sljedeće promjene prema

Izmjenama i dopunama u sljedećem mjesecu pa se osnovica plaće u tom smislu u prosincu 2015. povećala na iznos od 5.415,37 kn. Tuženikova obveza na isplatu plaće tužitelju prema osnovici od 5.415,37 kn na temelju čl. III. Izmjena Dodatka Sporazumu i Arbitražne odluke od 7. prosinca 2011. proizlazi iz čl. 8. st. 1. Zakona o radu kojim je propisano da su se u radnom odnosu poslodavac i radnik dužni pridržavati Zakona o radu i drugih zakona, međunarodnih ugovora koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu sa Ustavom Republike Hrvatske i objavljeni, a koji su na snazi, drugih propisa, kolektivnih ugovora i pravilnika o radu.

32. Sukladno čl. VII. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazuma ako realni međugodišnji tromjesečni BDP zabilježi negativan rast u nekom od razdoblja opisanih u čl. III-IV Izmjena i dopuna uskladba se odgađa za onoliko tromjesečja koliko je trajao pad realnog tromjesečnog BDP-a u odnosu na isto razdoblje prethodne godine.

33. U konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za primjenu čl. VII. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu. Iz podataka o realnom tromjesečnom stanju BDP-a u navedenim razdobljima, a koje je objavio Državni zavod za statistiku, vidljivo je da od četvrtog kvartala 2014. pa nadalje nije bilo negativnog rasta BDP-a, već upravo suprotno, razvidno je da je BDP stalno rastao. Članak VII. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu ne odnosi se na povrat osnovice iz čl. III., već na usklađenje osnovice iz čl. IV. i V. Izmjena Dodatka Sporazumu. Iz odredbe čl. III. proizlazi da se ista odredba odnosi na razdoblje od trenutka ispunjenja uvjeta za povećanje osnovice pa nadalje tj. ubuduće. Namjera Vlade Republike Hrvatske bila je povrat osnovice na razinu iz 2009., i to na iznos od 5.415,37 kn.

34. Odgoda uskladbe dvanaest neprekidnih kvartala proizlazi iz čl. IV. st. 5. Izmjena Dodatka Sporazumu i temeljem Vjerodostojnog tumačenja od 28. prosinca 2012., jer je odredbom čl. IV. st. 5. Izmjena Dodatka Sporazumu bilo ugovoreno ako se do 31. prosinca 2012. ne ispune pretpostavke iz čl. III., da će Vlada Republike Hrvatske biti u obvezi korigirati i isplatiti povećanu osnovicu plaće od 1. travnja 2013. pa nadalje.

35. Slijedom svega navedenog, tuženik je tužiteljici bio u obvezi obračunavati i isplaćivati plaću po osnovici od 5.415,37 kn.

36. Iz podataka Državnog zavoda za statistiku proizlazi da paritet za 2015. iz čl. IV. st. 1. alineja 1. Izmjena Dodatka Sporazumu iznosi 85,9:100. Odredbom čl. VIII. b st. 3. i 8. Izmjena Dodatka Sporazumu ugovoreno je da paritet za 2008. iznosi 87,9:100. Sukladno čl. IV. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu kvocijent pariteta određuje se stavljanjem u odnos pariteta iz točke 3.2.3. i 3.2.4. Proizlazi da je odnos pariteta za 2015. 2,33% manji od pariteta iz 2008.. Prema čl. IV. st. 2. Izmjena dodatka ugovoreno je da u slučaju smanjenja pariteta u odnosu na 2008. osnovica za obračun plaća korigirat će se od prvog sljedećeg mjeseca nakon utvrđene razlike na način da se ista uveća za polovicu utvrđene razlike između pariteta i za polovicu projekcije očekivanog postotnog rasta prosječne bruto plaće u privredi Republike Hrvatske u tekućoj godini, s ciljem očuvanja pariteta iz 2008.. Kvocijent pariteta iz čl. IV. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu nije utvrđen, jer se Vlada Republike Hrvatske oglušila na poziv sindikata javnih službi čime je povrijedila svoju obvezu iz čl. IV. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu. Prema čl. 297. st. 4. Zakona o obveznim odnosima uzima se da je uvjet ispunjen ako njegovo ispunjenje protivno načelu savjesnosti i poštenja spriječi

strana na čiji je teret određen. Utvrđenje kvocijenta pariteta iz čl. IV. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu je uvjet primjene čl. IV. st. 2. Izmjena Dodatka Sporazumu. Vlada Republike Hrvatske nije se odazvala pozivu sindikata javnih službi od 2. lipnja 2016. čime je spriječila ispunjenje uvjeta. Sukladno čl. 297. st. 4. Zakona o obveznim odnosima treba uzeti da je zbog opisanog propuštanja ispunjen uvjet odnosno da je kvocijent pariteta utvrđen. Kvocijent pariteta odrediv je u smislu čl. 272. Zakona o obveznim odnosima jer se može odrediti temeljem objektivnih statističkih podataka Državnog zavoda za statistiku dostavljenih sindikatima javnih službi. Primjenom čl. IV. st. 2. Izmjena Dodatka Sporazumu kojom je određeno da se osnovica uvećava za polovicu utvrđene razlike između pariteta, osnovica se od srpnja 2016. do siječnja 2017. uvećava za daljnjih 1,16% te iznosi 5.478,19 kn.

37. Prema čl. IV. st. 3. Izmjena Dodatka Sporazuma nakon pet mjeseci od početka primjene korigirane osnovice sukladno prethodnom stavku osnovica će se uvećati za preostalih 50% utvrđene razlike između pariteta za polovicu projekcije očekivanog rasta prosječne bruto plaće u privredi Republike Hrvatske u tekućoj godini s ciljem očuvanja pariteta uz 2008.. Stoga, osnovica se za prosinac 2016. i siječanj 2017. povećava za daljnjih 1,16% te iznosi 5.541,74 kn.

38. Visina potraživanja tužiteljice i u predmetnom dijelu utvrđena je temeljem izračuna financijskog vještaka, pri čemu proizlazi da bi tužiteljici s predmetnog osnova pripadao iznos od 1.005,51 eur, na ime razlike naknade bruto plaće odnosno naknade plaće za utuženo razdoblje.

39. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka i u naprijed naznačenom dijelu, koje je podudarno i s priloženom dokumentacijom, pri čemu niti stranke nisu prigovarale istom (kao niti u dijelu koji se odnosi na neisplaćene dodatke tužitelju), kojim slijedom bi tužiteljici pripadao i citirani iznos od 1.005,51 eur, što je podudarno i sa stajalištem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, iz odluke poslovnog broja Rev 1111/2020 od 1. prosinca 2020., u istovrsnoj pravnoj stvari, iz koje odluke proizlazi stajalište da su spominjanim Izmjenama Dodatka Sporazumu Vlada Republike Hrvatske i sindikati dogovorili da se nakon povrata osnovice na razinu iz 2009. na iznos od 5.415,37 kn, daljnjim usklađivanjem osnovica za plaće u javnim službama dovede do ciljane cijene rada javnih službi u odnosu na onu prosječnu plaću u privredi Republike Hrvatske na razinu od 95:100, iz čega proizlazi zaključak da ostvarenje pretpostavki iz čl. VII. st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu nije preduvjet za primjenu čl. III., odnosno za povrat osnovice na razinu iz 2009., kojim slijedom nije moguće prihvatiti tvrdnju da je relevantna samo činjenica da je BDP padao i koliko je dugo padao od dana stupanja na snagu Izmjena Dodatka Sporazumu iz 2011. /pozivom na tekst čl. VII. st. 1. po kojem je ta „odredba primjenjuje od dana stupanja na snagu ovih izmjena i dopuna“/, dok je valjalo prihvatiti navode tužiteljice prema kojem je smisao navedenog teksta /iz citirane odredbe čl. VII. st. 1./ isključiti razdoblje negativnog rasta BDP-a koje je zabilježeno između sklapanja Dodatka Sporazumu o osnovici plaće u javnim službama od 13. svibnja 2009. i sklapanja Izmjena Dodatka Sporazumu od 26. listopada 2011. jer je u razdoblju između svibnja 2009. i listopada 2011. zbog gospodarske krize ostvaren negativan rast BDP-a pa se navedeni tekst može protumačiti samo kao pojašnjenje da se na Izmjene Dodatka Sporazumu ne primjenjuje negativan rast BDP-a koji je zabilježen kod sklapanja Dodatka Sporazumu iz 2009., u vezi čega onda Vrhovni sud Republike Hrvatske u citiranoj odluci navodi da slijedom navedenog proizlazi da je negativan rast BDP-a od kraja 2011. do sredine

2014. korišten radi odgode povećanja osnovice temeljem čl. IV. st. 5. Izmjena Dodatka Sporazumu, i to sukladno odredbama čl. 1. i 2. Vjerodostojnog tumačenja, i da se negativan rast BDP-a koji se koristio radi odgode povećanja osnovice sukladno čl. IV. st. 5. ne može primijeniti za razdoblje iz čl. III., jer u tom razdoblju nije niti bilo negativnog rasta BDP-a, i što je čl. VII. st. 1. relevantan samo za primjenu čl. IV. st. 5. tj. za odgodu „uskladbe“ pariteta osnovice plaća u javnim službama i plaće u privredi, a ne i za „vraćanje“ osnovice, dogovorene u čl. III.).

40. Na taj način proizlazi da je potraživanje tužiteljice u cijelosti osnovano i u naprijed navedenom dijelu, kojim slijedom je tužiteljici valjalo dosuditi ukupan bruto iznos od 2.360,38 eur (1.354,87 + 1.005,51), kako je tužiteljica i potraživala konačno postavljenim tužbenim zahtjevom od 30. rujna 2026..

41. Tužiteljici na svaki pojedini dosuđeni mjesečni iznos pripada i zatezna kamata od dospijeća, obzirom se radi o dodatku na plaću koji se isplaćuje najkasnije 15-og u mjesecu za protekli mjesec sukladno čl. 92. st. 3. Zakona o radu. Visina zakonske zatezne kamate za pojedina razdoblja određena je sukladno odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.) te na način pobliže naveden u izreci ove presude, s tim da, a s obzirom na odredbu čl. 45. st. 1. i 2., u vezi sa čl. 14. Zakona o porezu na dohodak (NN, 177/04 i dr.) te čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak (NN, 95/05 i dr.) plaćanje poreza i prireza dospijeva s isplatom primitka od nesamostalnog rada, tako da tužiteljica ne može ostvariti pravo na zatezne kamate za razdoblje kroz koje isto kao sastavni dio bruto plaće nije dospjelo, zbog čega tužiteljici ne bi pripadale zakonske zatezne kamate u dijelu iznosa poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak, kako je i sama tužiteljica navela u svom konačno postavljenom tužbenom zahtjevu.

42. Tim slijedom odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude.

43. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, a u vezi odredbe čl. 155. istog Zakona.

44. Punomoćniku tužiteljice u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te temeljem priloženog troškovnika stoga pripada nagrada za sastav tužbe te podnesaka od 29. kolovoza 2022. i 30.rujna 2026, za svaku radnju po 100 bodova, kao i za podneske od 11. listopada 2024. i 6. ožujka 2026. nagrada od po 25 bodova, te nagrada za zastupanje na ročištima održanim 8. rujna 2022., 19. srpnja 2024. i 5. listopada 2026., za svako ročište po 100 bodova, kao iz nagrada za pristup na ročište zakazano za 15. studenog 2023. od 25 bodova, te nagrada za pristup na ročište za objavu od 50 bodova, što je ukupno 725 bodova, odnosno 1.450,00 eur sukladno vrijednosti boda od 2,00 eur, tj. uz uvećanje za PDV od 25% (362,50 eur) iznos od 1.812,50 eur, tj. uz nadoknadu iznosa uplaćenog za podmirenje troškova financijskog vještačenja od 350,00 eur, ukupno 2.162,50 eur (u preostalom dijelu tužiteljici nije priznata naknada parničnih troškova), koliko je onda s naslova nadoknade parničnih troškova tuženik dužan isplatiti tužiteljici, budući da je tužiteljica u cijelosti uspjela u ovoj parnici, dok tim slijedom tuženik nema pravo na nadoknadu parničnih troškova.

45. Tijek zakonske zatezne kamate na dosuđene parnične troškove temelji se na odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (NN, 112/12 i dr.).

46. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude.

Zagreb, 19. studenog 2026.

Sudac:
Domagoj Franjo Frntić

DOMAGOJ FRANJO FRNTIĆ

Elektronički potpisano: 19.11.2026T13:57:13 (UTC:2026-11-19T12:57:13Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 7ebe9789-f44b-443b-a239-418b573a5dfc

Općinski radni sud u Zagrebu

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od petnaest (15) dana, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

DNA:
- punomoćniku tužiteljice
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30890-5a2d5**

Kontrolni broj: **0882c-410b6-9351e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.